

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 002091 17 Кж
Бања Лука, 24.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Р.Р., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката З.Ч. из Р., изјављеној против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002091 17 Кв од 07.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Р.Р., изјављена против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002091 17 Кв од 07.11.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002091 17 Кв од 07.11.2017. године, продужен је притвор против оптуженог Р.Р., којем се оптужницом Окружног тужилаштва у Требињу број Т16 0 КТ 0001606 08 од 27.12.2012. године ставља на терет да је извршио кривично дјело убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС). Притвор је продужен за још 2 (два) мјесеца, рачунајући од 10.11.2017. године и може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двје) године, рачунајући од 10.10.2017. године, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору. Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се оптужени пустити на слободу, уз евентуално одређивање мјера забране или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом браниоца оспорава се постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, а затим оспорава и оправданост продужења притвора према оптуженом из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња да је оптужени Р.Р. починио кривично дјело за које се терети оптужницом, потврђена је бројним доказима (исказима свједока и објективним доказима) приложеним уз ту оптужницу, па имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, нема мјеста аргументима жалбе, заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње да је оптужени починио кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС.

Такође су неосновани приговори жалбе браниоца да није било мјеста продужењу притвора против оптуженог из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Ово стога, што побијано рјешење правилно утврђује да постоји опасност од бјекства оптуженог, имајући у виду да је исти у току трајања истраге, без обавјештавања надлежних органа гоњења, мијењао мјеста пребивалишта у С. и то из В. за Н.С., а знао је да се против њега води кривични поступак, те је и од стране тужиоца био упозорен да је дужан пријавити сваку промјену адресе, као и на посљедице непријављивања тих промјена, па се и поред тога исти пријавио на другу адресу у Н.С., на којој није ни боравио и која је по изјави власника куће, фиктивна, јер се на истој није појавио три мјесеца. Наведено поступање оптуженог је имало за посљедицу да је поступак уручења оптужнице трајао скоро четири године.

Када се све ове чињенице доведу у везу са чињеницом да се оптужени терети за тешко кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од најмање 5 (пет) година, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора према оптуженом из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење укине, односно, преиначи и умјесто притвора да се оптуженом изрекну мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалбу браниоца оптуженог је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић